

Gdańsk, 17, 05, 2003 rok

Stáže asystenckie dla bezrobotnych absolwentów wyższych uczelni

Komunikat prasowy

W dniu 17 maja br. odbyło się Walne Zebranie Delegatów Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” Regionu Gdańskiego m. in. z udziałem przewodniczących: Janusza Śniadka, Stefana Kubowicza, Krzysztofa Dośli.

Podczas spotkania:

1. Przyjęto apel ws. wdrożenia programu skierowanego dla bezrobotnych absolwentów uczelni pedagogicznych, w celu objęcia ich tzw. **stażami asystentów nauczycieli** w szkołach w ramach programu „Pierwsza praca”. Wskazywano na jego korzyści tak dla szkoły jak i bezrobotnych absolwentów. Apelowano o jego wdrożenie od września 2003 roku
2. Przyjęto założenia do programu edukacyjnego Sekcji, które dotyczą spraw kadrowych, wychowawczych, reformy edukacyjnej, finansowania zadań edukacyjnych. Największą dyskusję wywołał punkt o progach uczniów w oddziałach: do 18 w SP, do 22 w gimnazjach, do 26 w ponadgimnazjalnych, zapewnienie przejścia na wcześniejszą emeryturę także po 2006 roku, zatrudnianie pedagogów i psychologów w szkołach, zjawisko mobbingu w szkołach, zapewnienie rozdziału szkół podstawowych od gimnazjów
3. Przyjęto projektu programu stypendialnego dla dzieci członków NSZZ „Solidarność” znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji bytowej (Sekcja funduje 1500 zł),
4. Wręczono Złote Odznaki Sekcji Krajowej 11 zasłużonym członkom Sekcji,
5. Przyjęto sprawozdanie z działalności Sekcji w ub. roku (szczególnie podkreślano znaczenie organizacji konferencji problemowych, poprawę obiegu informacji: założenie strony internetowej, wydawanie biuletynu, pomoc w przygotowywaniu dokumentacji awansowej),

Załączamy główne dokumenty WZD. Istnieje możliwość uzyskania informacji telefonicznie - 0-502-172-279.

Wojciech Książek
(Przewodniczący Sekcji)

Apel ws. staży asystentów nauczycieli

Walne Zebranie Delegatów Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” Regionu Gdańskiego zwraca się do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” - za pośrednictwem Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” - o podjęcie inicjatywy na forum Komisji Trójstronnej, mającej na celu wdrożenie programu zatrudniania bezrobotnych absolwentów kierunków pedagogicznych wyższych uczelni, jako asystentów czynnych nauczycieli.

Celem tej inicjatywy jest stworzenie możliwości:

1. przekazania swego doświadczenia, wiedzy, umiejętności praktycznych przez nauczycieli-wychowawców, z większym stażem pracy tym bardziej, że część z nich - szczególnie w 2006 roku (o ile nie zmienią się przepisy i gwarancje emerytalne) - zamierza przejść na emeryturę (z danych EWIKAN-u wynika, że w samym roku 2006 ponad 10 tys. nauczycieli pełnozatrudnionych uzyska uprawnienia emerytalne). **Prowadzenie stażu asystenckiego powinno się wiązać z dodatkowym ekwiwalentem finansowym dla nauczyciela – opiekuna asystenta,**
2. zatrudnienia - na okresy od jednego do dwóch semestrów - absolwentów wyższych uczelni z przygotowaniem pedagogicznym. Kierunki pedagogiczne wyższych uczelni kończy rocznie po ok. 42 tys. absolwentów, gdy coroczny ruch kadrowy nie przekracza kilku tysięcy. Rosnące bezrobocie absolwentów wyższych uczelni jest coraz trudniejszym problemem społecznym, także z uwagi na ich plany osobisto-rodzinne.
3. sprawdzenia siebie przez absolwentów podczas konkretnych zajęć z uczniami tym bardziej, że wielu z nich miało bardzo ograniczoną część praktyczną programów swoich studiów (poznanie prawa oświatowego, zasad oceniania, planowania i pisania programów i rozkładu nauczania, konspektów, programu wychowawczo-profilaktycznego, sposobów kontaktu z rodzicami, organizowania przebiegu zajęć, korzystania z pomocy dydaktycznych, itd.).
4. zapoznania się dyrekcji szkół i placówek z predyspozycjami absolwentów, chcących ewentualnie w przyszłości znaleźć zatrudnienie w danej placówce.
5. zwiększenia oferty dodatkowej szkół, np. w zakresie zajęć indywidualnych, pozalekcyjnych, jaką mogą zapewnić zatrudnieni absolwenci.

Zadanie to mogłoby być finansowane ze środków kierowanych na program „Pierwsza praca”, jaki Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej realizowało w 2002 roku, jak również z funduszy unijnych, ewentualnie też przy wsparciu samorządów terytorialnych (już przy kwocie ok. 10 mln zł można zaoferować ok. 1000 półrocznych staży). **Sekcja jest gotowa sprawować społeczną kontrolę nad realizacją tego programu.**

Gdańsk, 17 maja, 2003 rok

Apel

ws. utworzenia funduszu stypendialnego

Walne Zebranie Delegatów Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” Regionu Gdańskiego zwraca się do Zarządu Regionu Gdańskiego NSZZ „Solidarność” o utworzenie funduszu stypendialnego, w oparciu o takie założenia jak:

1. Celem funduszu będzie zapewnienie pomocy materialnej grupie uczniów chcących się uczyć w szkołach średnich kończących się maturami, którzy z uwagi na sytuację materialną rodziców mają problemy z realizacją tego zadania,
2. O stypendia będą mogli ubiegać się w pierwszej kolejności uczniowie, których rodzice lub opiekunowie - członkowie NSZZ „Solidarność” - znajdują się w trudnej sytuacji materialnej tym bardziej w sytuacji, kiedy grozi im lub utracili pracę,
3. Wnioskodawcami powinni być uczniowie, wyniki nauczania muszą być potwierdzone przez szkołę (np. ksero świadectw i innych dokumentów), zaś opis trudnej sytuacji materialnej musi być potwierdzony przez Komisję Zakładową (Międzyzakładową), do której należą rodzice lub opiekunowie prawni ucznia.
4. Na fundusz stypendialny - gromadzony na subkoncie Zarządu Regionu - powinny składać się darowizny różnych struktur związku, innych instytucji, osób indywidualnych. **Sekcja deklaruje fundowanie corocznie jednego stypendium, tj. kwoty ok. 1500 zł.**
5. Stypendia mogłyby być przyznawane przy okazji obchodów rocznic sierpniowych. Fundusz mógłby nosić imię NSZZ „Solidarność” lub im. Aliny Pieńkowskiej,
6. Sprawę ustalenia konkretnych kryteriów, terminów składania wniosku, osób wchodzących w skład kapituły powinien określić regulamin, który należy opracować i przyjąć po podjęciu inicjatywy przez Zarząd Regionu. Sekcja deklaruje gotowość współdziałania na każdym z etapów realizacji projektu.

W przekonaniu Delegatów realizacja tego projektu będzie spełnieniem jednego z podstawowych zadań związku i zasady solidarności. Jest tym bardziej ważna w obliczu biedy przeżywanej przez wielu członków związku i ich rodzin a zarazem daniem młodym ludziom najbardziej efektywnej formy pomocy: dostępu do wiedzy i jak najwyższych kwalifikacji.

Gdańsk, 17 maja, 2003 rok

Stanowisko

ws. założeń do programu edukacyjnego

Walne Zebranie Delegatów Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” Regionu Gdańskiego - zgodnie z zobowiązaniem z poprzedniego Zebrania - przyjmuje założenia do programu edukacyjnego „Solidarności” oświatowej oraz zobowiązuje Delegatów, do ich przedstawienia podczas najbliższego Walnego Zebrania Delegatów Sekcji Krajowej NSZZ „Solidarność”. *(poprawka nr 1)*

I. Sprawy kadrowe w oświacie

Wyniki nauczania i wychowania - niezależnie od stopnia nasycenia szkół nowoczesną techniką - zawsze zależą przede wszystkim od nauczyciela. W tej sytuacji za niezwykle ważne uznajemy:

- 1) Dokonanie rzeczywistej reformy kształcenia nauczycieli ze szczególnym uwzględnieniem odpowiedniego przygotowania praktyczno-zawodowego,
- 2) Opracowanie zmienionego systemu przygotowywania i wyłaniania kadry kierowniczej - łącznie z weryfikacją aktualnie obowiązujących zasad przeprowadzania konkursów na dyrektorów placówek oświatowych oraz zapewnienia obligatoryjności ich przeprowadzenia po zakończeniu danej kadencji (łącznie z rozliczeniem ze zrealizowanego programu),
- 3) Usprawnienie procedur awansu zawodowego nauczycieli głównie w celu ich odbiurokratyzowania,
- 4) Sukcesywne zwiększanie płac nauczycieli do poziomu odpowiadającego randze i wyzwaniom tego zawodu do poziomu porównywalnego w Unii Europejskiej, (popr. 2)
- 5) Związywanie jakichkolwiek rozmów w sprawie zmiany pensum z ich pełną odpłatnością, przy zachowaniu dotychczas stosowanych dodatków, naliczeń ZFN (popr. 3),
- 6) Wdrożenie rozporządzenia o standardach zatrudnieniowych, co jest wciąż niezrealizowanym zobowiązaniem wynikającym z art. 30, ust. 9 Karty Nauczyciela z uwzględnieniem specyfiki szkół na terenach wiejskich, stopnia sprawności uczniów oraz liczebności uczniów w oddziałach nie większej niż 18 w szkole podstawowej

(masowej), 22 w gimnazjum i 26 w szkole ponadgimnazjalnej. Określenie tych norm jest niezbędne dla prowadzenia właściwej pracy dydaktyczno wychowawczej, (popr. 4),

7) Racjonalne i sprawiedliwe korzystanie ze środków na wspieranie doskonalenia zawodowego nauczycieli, które należy zwiększyć co najmniej dwukrotnie. Wiąże się z tym:

- a. ustalanie we współpracy ze strukturami „Solidarności” oświatowej: ogólnych zasad regulaminów rozdziału środków, możliwości zgłaszania propozycji do ustalanego planu dofinansowania preferowanych form doskonalenia, poziomu corocznych, maksymalnych kwot na dofinansowanie dopłat, w myśl par. 7 rozporządzenia o doskonaleniu oraz wspólnego podejmowania decyzji o konkretnym podziale środków na dofinansowanie doksztalających się nauczycieli,
- b. Wsparcie nauczycieli, którym grozi utrata pracy z powodu redukcji etatów (np. oferta przekwalifikowań z tzw. przedmiotów deficytowych na danym terenie),
- c. Realizacja nowych wyzwań oraz przedmiotów pojawiających się w ofercie programowej (oferta dla nauczycieli – wychowawców przedszkoli, nauczycieli uczących w klasach specjalnych i integracyjnych, szkoleń z podstaw informatyki, podstaw etyki pracy i ogólnie problematyki wychowawczej, umiejętności jak najbardziej efektywnego nauczania języków obcych, doskonalenie nauczycieli w zakresie kształcenia zawodowego, w tym policealnego, doskonalenie nauczycieli w zakresie tworzenia nowych programów, w tym wychowawczych i profilaktycznych),
- d. Określenie nowego sposobu wyłaniania, funkcjonowania, finansowania doradców metodycznych - tak przedmiotowych jak i wychowawczych, stanowiących ważną pomoc w doskonaleniu warsztatu zawodowego nauczycieli,
- e. Przyjęcie zasad akredytacji placówek doskonalenia nauczycieli, które wyeliminują uznaniowość, korupcję, zapewnią kontrolę nad tym procesem także reprezentatywnym związkom zawodowym działającym w oświacie. (popr. nr 5),

8) Powiązanie regulacji emerytalnych dotyczących nauczycieli ze szczególnymi warunkami pracy, jakie występują w tym zawodzie:

- a. kształtowanie świadczeń emerytalno-rentowych na poziomie gwarantującym właściwe warunki życia,
- b. przyjęcie rozwiązań, które umożliwią przejście na emeryturę nauczycielom zgodnie

- z obowiązującymi do 1997 roku zapisami Karty Nauczyciela - także po roku 2006,
- c. likwidację tzw. starych portfeli,
- d. stałego monitorowania realizacji art. 53 Karty Nauczyciela, mówiącego o 5% odpisie na fundusz socjalny nauczycieli-emerytów, (popr. 6)
- 9) Stałe monitorowanie sytuacji materialno-bytowej pracowników administracji i obsługi szkół, ze szczególnym uwzględnieniem:
- a. uregulowań zawieranych w układach zbiorowych lub regulaminach pracy, które powinny obowiązywać w poszczególnych organach prowadzących szkoły i placówki oświatowe,
- b. dopracowywania zasad zatrudniania,
- c. podnoszenia poziomu wynagrodzeń. (popr. nr 7)
- 10) Stała analiza warunków bezpieczeństwa i higieny pracy, funkcjonowania Społecznych Inspektorów Pracy oraz stopnia realizacji przez pracodawców zobowiązań wynikających z aktów prawnych Ministra Pracy i Polityki Społecznej, (popr. nr 8)
- 11) Prowadzenie badań i obrona pracowników oświaty przed zjawiskami patologicznymi, np. mobbingu (towarzyszy temu lęk przed ujawnieniem problemów, chociażby z obawy przed ośmieszeniem czy utratą pracy - w myśl zasady: „Masz problem, zwolnij się”). (nowy punkt – nr 9)

II. Wychowanie i profilaktyka w szkołach

Akcent na wychowawczą funkcję szkoły, przeciwstawienie się niebezpieczeństwom zagrażającym dzieciom i młodzieży, przygotowanie młodego pokolenia do naturalnego przejmowania obowiązków rodzinnych, obywatelskich i zawodowych - to podstawowy cel polityki edukacyjnej. Do najważniejszych zadań w tym zakresie należy:

- 1) Otwarcie szkoły dla środowiska tak, aby stały się lokalnym centrum kultury, rekreacji i sportu (z zagwarantowaniem odpłatności za prowadzenie zajęć), (popr. nr 10)
- 2) Uczynienie szkoły miejscem naturalnego i przyjaznego spotkania i współpracy uczniów o różnym stopniu sprawności,
- 3) Wzmocnienie zasady pomocniczości szkoły dla rodziny, analiza wpływu i uaktywnienie rad szkół, rad rodziców na tworzenie i realizację programu wychowawczego tak, aby rodzice byli rzeczywistymi sojusznikami nauczycieli-wychowawców, (popr. nr 11)
- 4) Sprzyjanie autentycznej podmiotowości dzieci i młodzieży oraz ich samorządności przybierającej różne formy organizacyjne, zgodnie z ustalonym i zatwierdzonym planem wychowawczym, (popr. nr 12)

- 5) Dbłość o należyty przekaz polskiej tradycji patriotycznej – także w kontekście procesu integracji z Unią Europejską,
- 6) Analiza oferty programowej, rzetelnego systemu ocenienia pod kątem dostosowania do aspiracji i zainteresowań ucznia, (popr. nr 13)
- 7) Analiza sytuacji szkół pod kątem ich możliwości realizacji różnych przedsięwzięć opiekuńczo-wychowawczych, takich jak:
 - a. Wydawanie posiłków dla dzieci i młodzieży z rodzin o trudnej sytuacji materialnej w każdej szkole,
 - b. Zapewnienie przez organy prowadzące środków finansowych na zajęcia indywidualne, wyrównawcze, koła zainteresowań, zajęcia sportowe, turystyczne, kulturalne,
 - c. Zatrudnianie nauczycieli wspomagających w oddziałach integracyjnych oraz pedagogów i psychologów we wszystkich typach szkół i placówek,
 - d. Pomoc nauczycielom - przez dyrektorów szkół, organy prowadzące i nadzorujące w rozwiązywaniu spraw związanych z czynną agresją uczniów – zgodnie m. in. z art. 63 Karty Nauczyciela. (popr. nr 14)

III. Przemiany w oświacie

Sekcja będzie domagać się dalszego wdrażania tych rozwiązań reformy, które ustanawiają podmiotowe relacje między uczniem a nauczycielem, przygotowują absolwentów do racjonalnych zachowań na polskim i międzynarodowym rynku pracy. Dramatycznie rosnące bezrobocie młodych ludzi jest praktycznie największym wyzwaniem dla rządzących. Zadaniem polskiej szkoły jest kształcenie jak najbardziej szerokokopułowo i jak najwyżej, obudowanie szkół systemem placówek edukacji ustawicznej (CKU, CKP), wsparcie systemem pomocy materialnej. W związku z tym należy:

- 1) Systematycznie wspomagać rozwój edukacji przedszkolnej nastawionej na wspieranie wychowania rodzinnego, łącznie z wdrożeniem obowiązku nauki sześciolatków (w połączeniu z odpowiednim finansowaniem tego zadania),
- 2) Wdrażać nowe rozwiązania w systemie egzaminacyjnym, w tym:
 - a. ogłosić nowelizacje niezbędnych aktów prawnych (brakujących podstaw programowych dla przedmiotów i zawodów objętych egzaminami, standardów wymagań egzaminacyjnych do „Nowej Matury” - dających podstawę do przygotowania informatorów),
 - b. kontynuować szkolenia egzaminatorów,
 - c. zagwarantować obecność obserwatorów z zewnątrz na wszystkich poziomach zewnętrznych sprawdzianów i egzaminów,

- 3) Poprawić zasady rekrutacji do szkół wyższych szczebli (w tym należy zbadać aspiracje, ustalić zintegrowaną i jednolitą bazę danych we współpracy: organy prowadzące + kuratorium, określić jednolite zasady rekrutacji, ściśle przestrzegać terminy kolejnych etapów rekrutacji). Zadanie to - w przypadku szkół ponadgimnazjalnych - wymaga także większej koordynacji działań z wyższymi uczelniami, (popr. nr 15)
- 4) Przyspieszyć zmiany w szkolnictwie specjalnym i integracyjnym (niezwłocznie wydać kluczowe akty prawne, zapewnić środki na dowożenie i likwidację barier architektonicznych, tworzyć nowe programy i podręczniki, szkolić nauczycieli),
- 5) Podejmować się systematycznych przekształceń kształcenia zawodowego, tak aby:
 - a. przygotowane zostały profile i sposoby kształcenia do potrzeb zmieniającego się i wymagającego coraz wyższej wiedzy i kwalifikacji, rynku pracy, m. in. we współpracy z urzędami pracy i samorządami terytorialnymi,
 - b. stworzony został system zachęt finansowo-stypendialnych, wyrównujący szanse edukacyjne dla osób z różnych terenów i środowisk oraz odpowiedni system ulg podatkowych dla pracodawców,
 - c. zapewnione zostały odpowiednie rozwiązania umożliwiające funkcjonowanie kształcenia praktycznego. Wymaga to doposażenia warsztatów szkolnych, pracowni symulacyjnych,
 - d. rozwijały się różne formy edukacji ustawicznej, w tym sieć dobrze wyposażonych placówek kształcenia praktycznego i ustawicznego, które powinny mieć uzupełniającą się ofertę ćwiczeniową dla młodzieży w województwie, a przy niektórych zawodach (lub kwalifikacjach w nauczaniu modułowym), nawet w skali makroregionów,
 - e. przyspieszone zostały prace nad wdrożeniem systemu egzaminów potwierdzających kwalifikacje zawodowe: opublikowanie pełnego zestawu standardów wymagań egzaminacyjnych, szkolenie egzaminatorów, przygotowanie bazy do przeprowadzenia praktycznej części egzaminów, traktowanie na równi także egzaminów w zawodach rzemieślniczych (czeladniczo-mistrzowskich),
 - f. wdrażane były jak najszerszej i na wszystkich etapach kształcenia „Podstawy przedsiębiorczości”. Wymaga to rozwijania systemu studiów podyplomowych, wydania podręczników i programów nauczania do tego przedmiotu,
 - g. bliżej został zdefiniowany obowiązek nauki po ukończeniu gimnazjum a 18 rokiem życia, tym bardziej że może się z tym wiązać problem finansowania tzw. pracowników młodocianych (w przypadku realizacji obowiązku nauki w formie

przygotowania zawodowego u pracodawcy). Bliższej analizy wymaga postulat wprowadzenia klas uzawodowionych już w gimnazjach. (popr. nr 16)

IV. Finansowanie oświaty

Zapewnienie właściwego systemu i poziomu finansowania edukacji należy do podstawowych zadań państwa. System finansowania zadań edukacyjnych musi być spójny i wspierać samorządy terytorialne. Te z kolei powinny być ważnym partnerem „Solidarności” oświatowej. Dlatego domagamy się:

- 1) Zwiększenia realnych nakładów na oświatę do co najmniej 5 % PKB - nie da się odrodzić oświaty jednocześnie na niej oszczędzając,
- 2) Wprowadzenia całościowego, na nowo opracowanego systemu finansowania szkół opartego na analizie rzeczywistych kosztów zadań edukacyjnych i na udziale dochodów własnych samorządów terytorialnych,
- 3) Uporządkowania zasad rozdziału środków finansowych przeznaczonych na:
 - a. inwestycje szkolne, które m. in. umożliwią rozdział szkół podstawowych od gimnazjów, szczególnie, gdy łączna liczba uczniów ma przekroczyć 500,
 - b. powstanie sali gimnastycznej przy każdej szkole (w każdej gminie powinna być minimum jedna pełnowymiarowa sala gimnastyczna, zaś w każdym z powiatów – minimum 1 pełnowymiarowa hala widowiskowo-sportowa i kryty basen),
 - c. nowoczesne pracownie internetowe w każdej szkole,
 - d. odpowiednie wyposażenie i funkcjonowanie bibliotek,
 - e. dożywianie tak, aby żaden uczeń nie był w szkole głodny,
 - f. zapewnienie bezpiecznego dowozu uczniów do szkół,
 - g. odpowiednią opiekę medyczno-profilaktyczną w szkołach,
 - h. właściwe funkcjonowanie nadzoru kuratorskiego. (popr. nr 17)

Zadania organizacyjne dla struktur „Solidarności” oświatowej

Realizacja przyjętego programu, która jest obowiązkiem wszystkich struktur „Solidarności” oświatowej, nastąpi przez:

- 1) Organizowanie regionalnych i krajowych konferencji programowych związanych z programem edukacyjnym, a także podejmowanie różnych inicjatyw o charakterze

- wychowawczym: konferencje, konkursy, promocja wystawy „Drogi do wolności” w Gdańsku, współpraca ze środowiskami patriotycznymi,
- 2) Współpracę z Państwową Inspekcją Pracy oraz wspieranie działalności Społecznej Inspekcji Pracy (pod kątem przestrzegania przez organy prowadzące i pracodawców prawa oświatowego i prawa pracy),
 - 3) Rozwijanie działalności szkoleniowej – między innymi przez Instytut Doskonalenia Nauczycieli „Solidarność” i jego filie w poszczególnych regionach,
 - 4) Inicjowanie zmian, a także szerokie konsultowanie projektów aktów prawnych tak, aby każda struktura związkowa mogła nanieść swoje uwagi i opinie,
 - 5) Aktywną działalność zespołów problemowych na poziomie krajowym i regionalnym,
 - 6) Zapewnianie - na każdym szczeblu - dobrej obsługi prawnej i eksperckiej (m. in. w sprawie zawierania i obrony regulaminów płacowych i układów zbiorowych),
 - 7) Prowadzenie aktywnej polityki informacyjnej i promocyjnej poprzez: systematyczne aktualizowanie stron internetowych, wydawanie biuletynów, listów do pracowników oświaty, innych wydawnictw, wraz z ich systematycznym przekazywaniem do Komisji Zakładowych, i kół,
 - 8) Współdziałanie z różnymi partnerami społecznymi, działającymi dla rzeczywistego dobra oświaty, szczególnie z samorządami terytorialnymi,
 - 9) Aktywną działalność na forum międzynarodowym – przede wszystkim konstruktywne kontakty ze związkami zawodowymi na świecie,
 - 10) Stosowanie - w porozumieniu z innymi strukturami NSZZ „Solidarność” - różnych form nacisku w celu zapewnienia właściwych warunków życia i pracy pracownikom oświaty,
 - 11) Monitorowanie problemu bezrobocia wśród czynnych nauczycieli,
 - 12) Uzyskiwanie - poprzez Komisję Trójstronną i Wojewódzkie Komisje Dialogu Społecznego - różnych informacji o stanie edukacji,
 - 13) Usprawnianie przepływu informacji i współpracy ze środkami społecznego przekazu,
 - 14) Stopniowe dostosowywanie struktury oświatowych organizacji związkowych do administracyjnego podziału województwa,
 - 15) Bieżącą współpracę z Kuratorium i Marszałkiem Województwa Pomorskiego,

WZD oczekuje od wszystkich Komisji Zakładowych rozpisania zadań wynikających z programu edukacyjnego także dla poszczególnych Kół. (popr. nr 18)

Gdańsk, 17 maj 2003 roku

Stanowisko
ws. świadczeń emerytalnych

Walne Zebranie Delegatów Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” Regionu Gdańskiego stoi na stanowisku, że konieczna jest zmiana ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników, w celu zapewnienia możliwości skorzystania z przywileju przejścia na emeryturę po przepracowaniu 30 lat pracy w oświacie - także po 2006 roku. Jednocześnie należy przeprowadzić takie zmiany prawne, aby nauczyciele, którzy przystąpili do II filaru ubezpieczeń społecznych, mogący skorzystać z uprawnienia przejścia na wcześniejszą emeryturę, mogli skorzystać (przejąć z powrotem) ze świadczeń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Gdańsk, 17 maja, 2003 rok